

நவரத்தின

கோமதி அம்மாவின்

அமரத்துவம் அடைந்தமை குறித்த ஓராண்டு

நினைவுக் கலாம்

28.08.2022

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

சாவகச்சேரி, கோயிற்குடியிருப்பைப்
பிறப்பிடமாகவும், வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

கோமதி அம்மா நவரத்தினம் அவர்கள்

அமரத்துவம் அடைந்தமை குறித்த

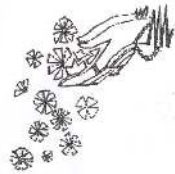
ஓராண்டு

நினைவுக் கலசம்

28.08.2022

சமர்ப்பணம்

அன்பினையே இலக்கணமாய்ப்
பண்பினையே அணிகலனாய் கொண்டு
ஆசிரியத் தொழிலுக்குப் பெருமை சேர்த்து
ஆண்டுகள் தொண்ணூற்று மூன்று அவனியில் வாழ்ந்து
நவமணிகளைப் பெற்றெடுத்த
அமரர் கோமதி அம்மா நவரத்தினம் அவர்களின்
பாதக் கமலங்களுக்கு இக்கலசத்தைச்
சமர்ப்பணம் செய்கின்றோம்.

மக்கள், மருமக்கள்,
பேரப்பிள்ளைகள், பூட்டப்பிள்ளைகள்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.”

தோற்றம்

03.08.1928

அமரர்

மறைவு

07.09.2021

கோமதி அம்மா நவரத்தினம் அவர்களின்

ஜீத் வெண்பா

பிலவ வாண்டு புரட்டாதித் திங்கள் ஏழு
சுக்கில பட்ச பிரதமை யதனில்
கோமதி அம்மா நவரத்தினம் பூவுலகு விட்டு
பொன்னுலகு எய்திய நாள்.

உ.
சிவமயம்

விநாயகர் துதி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தி னிளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே.

பஞ்சபுராணம்

தேவாரம்

துஞ்சலும் துஞ்சல் இலாத போழிதினும்
நெஞ்சகம் நைந்து நினைமின் நாள்தோறும்
வஞ்சகம் அற்றுஅடி வாழ்த்த வந்த கூற்று
அஞ்ச உதைத்தன அஞ்செலுத்தும்மே.

திருவாசகம்

மெய் தான் அரும்பி விதிர் விதிர்த்து
உன் விரை ஆர் சுழற்கு என்
கைதான் தலை வைத்துக் கண்ணீர்
ததும்பி உள்ளம்

பொய்தான் தவிர்ந்து உன்னை போற்றி
சய சய போற்றி என்னும்
கைதான் நெகிழ விடேன் உடையாய்
என்னைக் கண்டு கொள்ளே.

திருவிசைப்பா

நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற
நெற்றிக் கண்ணுடையதோர் நெருப்பே
வேறணி புவன போகமே யோக
வெள்ளமே மேருவில் வீரா
ஆறணி சடையெம் அற்புதக் கூத்தா
அம்பொன் செய் அம்பலத்தரசே
ஏறணி கொடியேம் ஈசனே உன்னைத்
தொண்டனே இசையுமாறிசையே.

திருப்பல்லாண்டு

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக
நாயகன் சேவடக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவுபெற் றேன்பெற்ற
தார்பெறு வார்உலகில்
ஊரும் உலகும் கழற உழறி
உமைமண வாளனுக்காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

ஐந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பருங் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே யாகக் குணமொரு மூன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே யாக
இந்துவாழ் சடையாள் ஆடுமானந்த
எல்லையில் தனிப் பெருங் கூத்தின்
வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்.

திருப்புகழ்

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமானே!

திருமந்திரம்

தெளிவறியாதவர் சிவனை யறியார்
தெளிவறியாதவர் சிவனுமாகார்
தெளிவறியாதவர் சிவமாக மாட்டார்
தெளிவறியாதவர் தீரார் பிறப்பே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பட்டினத்தார் பாடல்

ஐயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெல்லாம் நொந்து பெற்று
பையல் என்ற போதே பரிந்தெடுத்து - செய்யஇரு
கைப்புறத்தில் ஏந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி.

அமரர் கோமதி அம்மா நவரத்தினம் அவர்களின் வாழ்க்கைச் சரிதம்

சாவகச்சேரி கோயிற்குடியிருப்பைப் பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட செல்லத்துரை விசாலாட்சி தம்பதியரின் ஏக புதல்வியாக 03.08.1928 இல் பிறந்தவர் கோமதி அம்மா. எட்டாம் வயதில் தந்தையை இழந்து தாயாரின் அரவணையில் வளர்ந்து வந்தார்.

தனது ஆரம்பக் கல்வியை யா/சாவகச்சேரி டிறிபேக் கல்லூரியிலும், இடைநிலைக்கல்வியை யா/சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியிலும் பயின்றார். கல்வி பயின்ற காலத்தில் அதிபர் அருணாசலம், ஆசிரியர் திரு. வே. குமாரசாமி (சாவகச்சேரித் தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்) ஆகியோரின் அன்பும், ஆதரவும் கிடைத்தது.

1947/48 காலப்பகுதியில் நிகழ்ந்த சி.பா.த (S.S.C) பரீட்சையில் சித்தி பெற்றார். இப்பரீட்சைக்கு முதன் முறை தோற்றி இருவரே சித்தி பெற்றனர். ஒருவர் கோமதி அம்மா. மற்றையவர் விக்கினேஸ்வரன் என்பவர்.

இவ்வேளையில் திருவாளர் வ. சுப்பையா என்பவர் யா/மட்டுவில் கமலாசனி வித்தியாலயத்தில் அதிபராக இருந்த காலத்தில் அவ்வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராக இணைந்து கொண்டார். சாவகச்சேரியிலிருந்து நுணாவில் சந்தி வரை பஸ்சில் பயணம் செய்து நுணாவில் சந்தியிலிருந்து பாடசாலை வரை நடராசா என்பவரின் மாட்டுவண்டியில் பயணம் செய்வது வழக்கம். இக்காலப்பகுதியில் திருமணம் நிகழ்ந்தது. 1951 ஜனவரி 19 இல் திருமணப் பதிவு நிகழ்ந்தது. 1951 மார்ச் 17 இல் உரும்பிராயைச் சேர்ந்த பொன்னம்பலம் சின்னக்குட்டி தம்பதியரின் மகன் நவரத்தினம் (எழுதுவினைஞர்) அவர்களைத் திருமணம் செய்து கொண்டார்.

யா/மட்டுவில் கமலாசனி வித்தியாலயத்தில் 12 ஆண்டுகள் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து ஆங்கில ஆசிரியர் தராதரப்பத்திரம் பெற்று யா/சாவகச்சேரி டிறிபேக் கல்லூரியில் 2 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தார். பின்னர் பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் 2 ஆண்டுகள் (1959/60) வதிவிடப் பயிற்சி பெற்று தராதரப் பத்திரமுள்ள ஆங்கில ஆசிரியராக யா/உசன் இராமநாதன் மகா வித்தியாலயத்திற்கு நியமனம் செய்யப்பெற்றார். இது சிவப்பிரகாசம் அதிபர் காலமாகும். சில வருடங்களின் பின்னர் இடமாற்றம் பெற்று யா/ சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரிக்குச் சென்று அங்கு ஏறத்தாழ இரு தசாப்தங்கள் ஆங்கில ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி அதிபர் பூ வெற்றிவேலு காலத்தில் பணிபுரிந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதிபர் மகேஸ்வரன் காலத்தில் ஓய்வு பெற்றதன் பின்னர் 34 ஆண்டுகள் கணவன், பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள், பூட்டப்பிள்ளைகளோடு மகிழ்வாக வாழ்ந்து தனது 93 ஆவது வயதில் 07.09.2021 இல் இறையடி சேர்ந்தார்.

கோமதி அம்மா திருவாளர் பொன்னம்பலம் நவரத்தினம் அவர்களைத் திருமணம் செய்து கொண்டதன் பேறாக,

1. நவீனன்
2. நளினி
3. சாந்தினி
4. நிர்மலன்
5. வசந்தி
6. வசந்தன்
7. பிரபாகரன்
8. சாந்தன்
9. ரூபன் ஆகிய நவமணிகளைப் பெற்றெடுத்தனர்.

கோமதி அம்மா நவரத்தினம் தம்பதிகளுக்கு 18 பேரப்பிள்ளைகளும், 9 பூட்டப்பிள்ளைகளும் உள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நவீனன்

நவரத்தினம் கோமதி அம்மா தம்பதிகளின் சிரேஷ்ட புதல்வனாக 23.11.1952 இல் பிறந்தவர் நவீனன். ஆரம்பக் கல்வியைத் தாயார் கற்பித்த யா/மட்டுவில் கமலாசனி வித்தியாலயத்தில் கற்று, இடைநிலைக்கல்வியை யா/சாவகச்சேரி டிறிபேக் கல்லூரியிலும், யாழ். சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரியிலும் கற்று பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்துக்குத் தெரிவாகி அங்கு இரசாயனவியலில் சிறப்புப் பட்டம் பெற்று, மருத்துவப்பீடத்தில் விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றி பின்னர் லண்டனில் கலாநிதி (PhD) பட்டம் பெற்று இம்பீரியல் மருத்துவக் கல்லூரியில் சிரேஷ்ட விஞ்ஞானியாகப் பணிபுரிகிறார்.

இவர் லண்டனைச் சேர்ந்த சுகன்யா ரங்கநாதனைத் திருமணம் செய்ததன் பேறாக துளசி என்ற பெண் மகளைப் பெற்றெடுத்தார். துளசி லண்டனில் வைத்திய நிபுணராகப் பணியாற்றுகிறார்.

நளினி

நவரத்தினம் கோமதி அம்மா தம்பதிகளின் சிரேஷ்ட புதல்வி நளினி 11.01.1955 இல் பிறந்தவர். யா/சாவகச்சேரி டிறிபேக் கல்லூரியில் ஆரம்பக் கல்வியையும், இடைநிலைக்கல்வியை யா/வேம்படி மகளிர் கல்லூரியிலும் கற்று, மேற்கல்வியை இலங்கை சட்டக் கல்லூரியில் பட்டம் பெற்று சட்டத்தரணியாக சாவகச்சேரி நீதிமன்றத்தில் பயிற்சி பெற்று தற்போது சட்டத்தரணியாகக் கொழும்பில் பணிபுரிகிறார்.

இவர் கொழும்பைச் சேர்ந்த சட்டத்தரணியான கனகரத்தினம் கணேசயோகன் என்பவரைத் திருமணம் செய்ததன் பேறாக,

- தனஞ்செயன்
- தனுஷன்
- ஹரிகேஸ் ஆகிய 3 பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்தனர்.

தனஞ்செயன் லண்டனில் உள்ள பிரிஸ்ரல் பல்கலைக் கழகத்தில் கணினி பொறியியலாளராகப் பணிபுரிகிறார். இவர் லோறா (LAURA) என்ற பெண்ணைத் திருமணம் செய்ததன் பேறாக ஓர் ஆண் மகவையும், ஒரு பெண் மகவையும் பெற்றெடுத்தனர்.

தனுஷன் சட்டத்தரணியாகக் கொழும்பில் பணிபுயாற்றுகிறார்.

ஹரிகேஸ் (Harikesh) லண்டனின் கண் வைத்தியராகப் பணிபுரிகிறார். இவர் லண்டனில் வைத்தியரான கார்த்திகாவைத் திருமணம் செய்ததன் பேறாக 2 ஆண் மகவுகளைப் பெற்றெடுத்தனர்.

சாந்தினி

இரண்டாவது மகளாக 17.07.1956 இல் பிறந்தவர். ஆரம்பக்கல்வியை யா/சாவகச்சேரி டிறிபேக் கல்லூரியிலும், இடைநிலைக்கல்வியை யா/வேம்படி மகளிர் கல்லூரியிலும் கற்று தொழினுட்பக் கல்லூரியில் நிலஅளவையாளர் (Q.S) பட்டம் பெற்றவர்.

மீசாலையைச் சேர்ந்த காசிநாதன் ரகுநாதன் என்பவரைத் திருமணம் செய்து லண்டனில் வசித்து வருகிறார். இவர்கள்,

- ரமேஸ்வரன்
- சர்மினி
- கம்சினி ஆகிய 3 பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்தனர்.

ரமேஸ் சதீஸ் என்ற பெண்ணைத் திருமணம் செய்து இரண்டு பெண் பிள்ளைகளைப் பெற்று லண்டனில் பணிபுரிகிறார்.

சர்மினி ஜேர்மன் நாட்டைச் சேர்ந்த Steffan என்பரை திருமணம் செய்து லண்டனில் வசித்து வருகிறார்.

கம்சினி கலைஅரசனைத் திருமணம் செய்ததன் பேறாக மூன்று பெண் பிள்ளைகளைப் பெற்று லண்டனில் வாழ்கிறார்.

நிர்மலன்

நான்காவது மகவாக 24.09.1957 இல் பிறந்தவர் நிர்மலன் யா/சாவகச்சேரி டிறிபேக் கல்லூரியில் ஆரம்பக்கல்வியையும், யா/இந்துக்கல்லூரியில் இடைநிலைக்கல்வியையும் கற்று, மேலும் பட்டயக் கணக்காளர் பரீட்சையை பூர்த்தி செய்து லண்டனில் கணக்காளராகப் பணியாற்றுகிறார். இவருக்கு,

- விஷாலா
 - அனனியா
- என்னும் இரண்டு பெண் பிள்ளைகள்.

வசந்தி

இவர் ஐந்தாவது குழந்தையாகவும், மூன்றாவது பெண்ணாகவும் 11.04.1959 இல் பிறந்தவர் ஆரம்பக்கல்வியை யா/சாவகச்சேரி டிறிபேக் கல்லூரியிலும், இடைநிலைக்கல்வியை யாழ்.சுண்டிக்குழி மகளிர் கல்லூரியிலும் கற்று வேலாயுதம்பிள்ளை ஜெயபாலனைத் திருமணம் செய்து லண்டன் சென்று அங்கு மேலும் Nursing படித்து தாதியாகப் பணியாற்றி வருகிறார். இவர்களுக்கு,

- நிஷானி
 - சிவானி
- என்னும் இரண்டு பெண் பிள்ளைகள்.

நிஷானி லண்டனில் கலாநிதி (PhD) பட்டம் பெற்று Cambridge பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றி வருகிறார்.

சிவானி சட்டத்தரணியாகப் பணிபுரிகிறார். கணவர் ஜெயபாலன் இறைபதம் அடைந்து விட்டார்.

வசந்தன்

ஆறாவது மகனாக 27.02.1961 இல் பிறந்தவர். இவர் தனது ஆரம்பக்கல்வியை யா/சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியிலும், டிறிபேக் கல்லூரியிலும் கற்று, இடைநிலைக் கல்வியை யாழ். சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரியிலும் கற்று, நோர்வேயில் உயிரியல் இரசாயனவியலாளர் பட்டம் பெற்று பணிபுரிகிறார்.

இவர் சாவகச்சேரி நுணாவில் மத்தியைச் சேர்ந்த மகேஸ்பரன் திருத்தேவி தம்பதிகளின் சிரேஷ்ட புதல்வி வைத்திய கலாநிதி ரூபவதனாவைத் திருமணம் செய்து நோர்வேயில் வசித்து வருகிறார். ரூபவதனா யா/சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியில் கோமதி அம்மாவின் பழைய மாணவி. தற்போது பேர்கன் வைத்திய சாலையில் நரம்பியல் சத்திரசிகிச்சை நிபுணராகப் பணிபுரிகிறார்.

பிரபாகரன்

ஏழாவது மகவாக 03.01.1963 இல் பிறந்தவர் யா/சாவகச்சேரி டிறிபேக் கல்லூரியிலும், யா/சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியிலும், யாழ். சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரியிலும் கல்வி கற்று, மேற்படிப்பை நோர்வேயில் பயின்று இரசாயனவியல் பட்டதாரி, மற்றும் மின் பொறியிலாளர் பட்டத்தைப் பெற்று பாலசுப்பிரமணியம் உமாமைத் திருமணம் செய்து,

* ஷானினி * ஜனனி * தர்மேஷ்

ஆகிய மூன்று புதல்வர்களைப் பெற்றெடுத்தனர். இவர்கள் மூவரும் நோர்வேயில் கல்வி பயில்கின்றனர்.

சாந்தன்

இவர் எட்டாவது மகவாக 16.04.1966 இல் பிறந்தவர். ஆரம்பக் கல்வியை யா/சாவகச்சேரி டிறிபேக் கல்லூரியிலும், இடைநிலைக் கல்வியை யாழ். சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரியிலும் கற்று, சென்னை பிறைற்றின் அக்கடமியில் கல்வி கற்று, மேற்படிப்பை நோர்வேயில் Computer Engineering படித்து கணினிப் பொறியியலாளராகப் பணிபுரிகிறார்.

இவர் தீவகத்தில் சரவணையைச் சேர்ந்த இராமச்சந்திரன் ஞானகௌரியைத் திருமணம் செய்தார். ஞானகௌரி யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் மரபணுப் பரிசோதனையாளர் பட்டம் பெற்றார். இவர்களுக்கு,

- கீர்த்தன்
 - சேயோன்
- ஆகிய இரு புதல்வர்கள்.

கீர்த்தன் USA இலும், சேயோன் நோர்வேயிலும் கல்வி பயல்கின்றனர்.

ரூபன்

ஒன்பதாவது மகவாக 22.06.1969 இல் பிறந்தவர். யா/சாவகச்சேரி டிறிபேக் கல்லூரியிலும், யாழ். சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரியிலும் கல்வி கற்றவர் மேற்படிப்பை நோர்வேயில் பிரசித்தி பெற்ற NTH பல்கலைக்கழகத்தில் கற்று MSc in Computer Engineering பட்டம் பெற்று கணினிப் பொறியியலாளராகக் கனடாவில் பணிபுரிகிறார். இவருக்கு,

- சங்கீதா
 - அமிதர்சுன்
- ஆகிய இரு புதல்வர்கள். கனடாவில் நிலாந்தியை திருமணம் செய்து வாழ்கிறார்.

To Appamma,

Visiting Appammaah and Thatha for the first time was very special, Sri Lanka won't ever be home to me but it gave me a lot more context to my existence seeing where Dad and everyone grew up! Appammah was already pretty frail but she was very much a larger than life character for someone so miniature, (I will be forever in awe of how she had 9 children which clearly took it's toll!) I can't remember how the daily egg coffee became a morning ritual but I have a very strong memory of her directing the making of it and putting a careful measure of brandy in at the end. Drinking this for breakfast whilst she'd tell me stories about her time teaching, stories about my dad growing up and her general musings on life. I enjoyed how she tried to rule the roost and have a handle on exactly what was going on in the household despite being pretty hard of hearing and having terrible cataracts! I tried to coax her out for a turn around the compound every now and again but she was incredibly stubborn so it was not an easy feat. She told my mum once, that despite having 9 children, her husband came first and their symbiosis and devotion to each other was ever apparent and I can't really imagine one without the other. The world becomes a lot smaller as you get older, particularly when you lose your mobility and your memory starts to falter, but I have always felt when visiting Ammamah and Thatha that they had a full life with each other despite this, thanks to each other's company. I always enjoyed the ceremony of the evening eye drops, which I was allowed to take over the duty of given my medical training (which didn't stop me making rather a mess of it at first.) I'll always remember the warmth and cheekiness of her smile which lit up her face and her joyous laugh, I'm sad that I never knew her in her prime but I can imagine her a force to be reckoned with and an excellent teacher. She was always reminding me to take care of my mum, dad and grandparents when I left and I hope she knew how much she was often and ever present in my thoughts though a world away and where she will remain.

Loving, **Thulasi Naveenan**

A page for my priceless parents

I just woke up in my Colombo house and hear the Jaffna 5.18 train toot the horn. It was a family decision that the nine children of Ponnambalam Navaratnam and Komathyamma Navaratnam will pen a page and full of thoughts as a tribute to their parents whilst they are in the land of living.

I am the eldest daughter of the Navamathy household. I count myself as the most precious, fortunate, and the prized possession of my parents, to the envy of the other eight siblings. I was born on 11.1.1955, my parents losing their eldest child, a still-born girl and my eldest brother succeeded her. I was named Nalini after the Goddesses of beauty.

As far as my memory goes, I had a great childhood and had all the attention being the first-born baby girl. My grandmother always thought that I was a well-structured child with sharp features like Meenadchi Amman, the dark deity and a renowned beauty. Ammachchi was our Mother Theresa, having raised all the nine grand children single-handedly due to my mother being a teacher. She loved as all, but the apple of her eye was my eldest brother, which fact will not be disputed by my other siblings. This is also now known as the Eldest child syndrome.

My father being an employee of the irrigation Department was a typical weekend dad and worked in various parts of Sri Lanka. However, he had the strength to monitor all the kids in absentia. We were for all intents and purposes, under military rule, which when I think of now, is what moulded the boys in the family to be all-rounded human beings excelling in their studies. Discipline at the Navamathy household was "a little too much" as far as the

girls were concerned. Nevertheless we had our fun and frolic, in his absence of course.

I started schooling at the age of three since my mother was a teacher at Kamalasanai Vidyalayam. We go to school with Thambiah Annai, in his car, a luxury at that time. My mother always had a vision for us and will never settle down for less. Be it our clothes, our behaviour, or the choice of school, which was no easy task. She was always well dressed, admired, and respected as an English Teacher.

Later she was transferred to Drieberg College, Chavakachcheri, and I followed suit. Drieberg College had great standing for studies, and I studied there up to grade 8. My mother thought that the boys must be sent to St. John's College, Jaffna. She left no stone unturned to secure admission for my eldest brother, who was very clever. I was sent to Vembadi Girls High School, the best in Jaffna for girls, for which I am ever grateful.

Vembadi gave me a well-rounded education and it was my then Principal who prevailed upon my mother that I should study law, a rare field at that time for a Jaffna girl.

My mother is an achiever. She made every effort to send the application one day before the closing date though I did not want to study law. However, because of her effort, I became a lawyer at the age of 22 when my contemporaries were still in the university studying to become doctors.

I had all comforts while at home, at Vembadi hostel and later at Law College. I still remember my father depositing my fees and hostel fees in a savings book prior to my leaving home to

go to Colombo. My elder brother was then at the Peradeniya campus and was on a bursary and used to ask me for some money. I used to travel Firstclass in the Express train in air-conditioned comfort and would be picked up from the Chava station by car. Such was my lifestyle at Navamathy.

I now count it as a blessing to have chosen the field of law which helped me to have a very comfortable life and enough resources to educate my boys..

My siblings envy me even now because I had the best of everything, but I retort by saying that I never failed their expectations.

My father was a fireball. He was a great sportsman, and the boys were even better. He was proud of his boys and is still respected to have brought up the six boys well.

This is the only reason for him being in good health even now. He lived for his family, sacrificing his comforts but it paid great dividends. The Navaratnam boys have a very good name in society and none of them brought any disgrace to the family.

The ethnic crises made all my siblings leave the country and they were away from the shores of Sri Lanka. My parents Unlike the other parents did not want to be a burden to any of their children or the in -laws and remained in Sri Lanka enduring great unsung grief.

My sister Shanthy and Vasanthy stayed with my parents for a longer period, since I left for Colombo after marriage and will have their stories told.

My dear brothers Anna, Nirmalan, Vasanthan, Prabaharan, Shanthan and Roopan will have a lot to say in their chapters.

My siblings are my strength and support always, and I am very proud to be their eldest sister. They have been a shoulder to cry on in times of need and are a bundle of joy in happy times. My husband and my boys are really surprised and amused at the meeting and quarrels we have. But they are always kept at bay. In concluding my page, I would say without any reservation that my parents are the best of the best in the world. They gave me everything I wanted at the time it was needed.

My salutations at their lotus feet.
Thank God for this great blessing.

Nalini Kaneshayogan

Ammamma, it has been a year since you have been gone. I'm trying to put down on this page some of the things I wish I could have told you, and some of the things I've learned in that time.

I don't remember you as a typical grandmother. By being my only grandmother you were literally peerless. As a woman who had a career, you were different to most of the grandmothers I was familiar with. However, this never felt unusual. Your daughter - my mother - worked as a lawyer and still does. Her sisters - your daughters - always worked too. As a child, I experienced the consequences of the hard choices women with careers have to make. For example, growing up, I didn't comprehend why my mother worked while most of my classmates' mothers didn't. Looking back, I realise she, or you would not have had it any other way.

While we did not spend a lot of time together, I'd like to think I made the most of the time we did. I will miss the chats around our shared love of reading, the tales of your journey into teaching, your upbringing and the ones about your children. When Ammaachchi passed, you kept her memory alive in some of those tales like I hope to with my own children.

A few stand out memories of our conversations are the ones about how you came to marry Thaaththa, the story of how my mother and father met, and my personal favourite, the one where I asked if you would move to the UK with my family and me. I still hear the "chee, poda" in your exasperated tone of voice at the end of it after diplomatically batting away my enquiries for so long. That is a story I always laugh at when it's brought up either by my wife, or I. I knew you would never leave Thaaththa for anything in this world. I can now confess it was always him who put me up to it.

In addition to these stories, I have the stories I've heard of you from your children, and of those who knew you. These stories helped me put together a picture of your life. Your early years were difficult. You were not born fortunate, but achieved great things by dint of your hard work, the help of your formidable mother, and with the help of people around you who saw your potential. With encouragement from them, you forged a career that touched many lives. You raised a family during a time of great danger and difficulty. In a time where it would have been enough to keep a family alive, you ensured that they thrived.

Time was not kind to you in the final years of your life. But death is not the end.

You are my mother's work ethic. Your wilful spirit is with us every time I talk to my aunts and uncles. You are the person I tell my daughter about when she asks what it means to be strong.

Though you are gone, our memories of you will always endure.

I can imagine how you would feel at thought of us writing this down. You were not much for maudlin displays of emotion, but you were never unkind. It makes me think you'd forgive me the indulgence of missing the birthday card I'd usually get from you every year this year and for the ones that remain.

My family and I will always hold your memory close to our hearts.

Dhananjayan Kaneshayogan

My first memory of Ammamma , is of her embrace. She'd hug you and kiss at the same time, but funnily her kiss was more like a sniff of your cheek than an actual kiss. I later found out that this was actually how children were kissed by our female relatives in Chava.

Akin to most of the members of the family, I didn't experience that embrace frequently and for years to come, but nevertheless was always certain of her affection every year when I received a birthday card almost always a few days early. One of the best moments was getting that card and reading her beautiful flowy handwriting wishing me well. I took great pride in keeping the card upon my study table and preservedp her birthday cards to read them whenever I got the chance.

As the years rolled by, Amma would narrate stories of Ammamma's childhood which stands testament to her absolute resolve and determination. The circumstances she endured in her formative years would've made most children yield but clearly, this was no ordinary child. The provenance of her mental fortitude was probably Ammachchi's nature and Ammachchi remains an absolute LEGEND in everyone's book!

Ammamma being the voracious reader she was, spared no effort in ensuring that all her children and grandchildren alike were more than comfortable with the Queen's language. I can state without any reservation whatsoever that this single aim has benefitted every member of this vast family. My uncles and aunts who had the added pressure of being the progeny of an English teacher throughout their lives are probably nodding their heads in agreement as they read this. I must confess however, that I do give

my mother a lot of grief on the odd occasion where she mispronounces an English word for this very reason..

As I write this, I can't help but picture the usual sight of Amamma holding the newspaper with both hands in her own inimitable style with her head slightly tilted upward as she read in the hall at Navamathy. This was probably the only break that she took during the day, before returning to bossing people around at home.

Amamma was also quite the fashionista and owned several stylish sarees which my mom and aunts always had their eyes on. The sight of Amamma dressed up for temple was simply iconic! Perfectly combed hair, massive gold Thali dangling with gold sovereigns, immaculately draped saree and red pottu on her forehead. Her presence at the temple was no ordinary one. Every god and human present on the day would hear her sing her heart out. Komathi teacher was certainly a force to be reckoned with. It's not easy for a grandchild to worry about the safety of his grandparents who were stuck in the middle of a brutal civil war for decades. At the height of the war, I'd have to wait with baited breath for mom to tell me that Amamma and Thaaththa are safe and that some kind soul had called them to inform us of their safety. Several years later, I remember travelling alone to Jaffna to surprise Amamma and Thaaththa on New year's eve. She'd always ask me what I wished to eat and make sure I ate well. But our conversations dwindled as time went by as her hearing started to wane. Being the proud Jaffna Tamil lady that she was, she simply refused to use the hearing aids that her children would send for her. I'm glad that I can recall, with a smile on my face, the several times she told me "poda" when I would sit beside her and ask her

to use the hearing aid. However, I did find it peculiar that her sense of hearing seemed far from impaired when it came to juicy tidbits of information.

As Amamma grew older she mastered the art of bossing her husband around with remarkable ease. Though Thaathha would complain from time to time, he'd always be beside her when she shouted "Appa". This was probably his way of paying his dues to a lady who bore him nine children and stood by him through the best and worst of times.

Amamma in many ways was a modern day woman who was educated, employed and raised wonderful human beings whom I am privileged to have known as My uncles and aunts. My grandmother's achievements are rare in as much as they are perpetual in nature. My foregoing statement is buttressed by the fact that she was a highly respected teacher who taught an invaluable language to hundreds of students, and empowered them to find employment all over the world. One such student was Mr. Gnanathan, Additional Solicitor General at the Attorney General's Department at the same time I functioned as a State Counsel. It was humbling to always hear him speak about my grandmother who he held in high esteem. The second student is my trailblazing Neurosurgeon aunty Vathana, who was supposedly and most likely, her favorite student. They shared a very obvious and unique bond which was always heartwarming to see. Amamma always had a thing for high achievers, but that didn't stop her from also bossing Vathana aunty around Navamathy!

She would often repeat herself to me on the phone and in person that she had done everything she wished to in life, and was

waiting for her time to go. Such a statement may seem a tad grim to some of us, but I truly believe that there's no better proof of a life well lived and one without regrets, and I admire her for that and hope that all of us are blessed to feel the same before our time comes.

In conclusion, I can unequivocally state that Ammamma's children, grandchildren and students alike, never stopped their pursuit to be better, and have successfully passed this trait onto their children and THIS IS her undying legacy and for that I am certain that all of them join me in saying that we are eternally grateful.

Dhanushan Kaneshayogan

To our dearest Ammamma,

I will always fondly remember how devoted you were to your grandchildren. Always making sure we ate well whenever we visited you. You would carefully supervise anything that came out of the kitchen and that everything was cooked to perfection. I will never forget your little brandy bottle that you would pour into a Marmite jar so that you could make your special “egg coffee”, which had the magical powers to cure any ailment. You also made sure that you tracked down your (favourite) grandchildren and sent them a birthday card wherever they were.

I loved to listen to your stories about all your children every time we visited, and it will be so strange to not hear you tell them again, or hear you sing old songs on request, or see you sat at the verandah with your thick glasses on, reading the paper. We will miss you deeply.

Harikesh Kaneshayogan

Ammamah, it's a shame we weren't able to see you as much as we had hoped to, however we cherish all our moments with you and carry you in our hearts.

Sharmini Ragunathan

Amma, I do not know where to begin, your passing has left an emptiness in my heart.

You lost your father at a young age and you were raised by Ammachi all alone.

Ammachi, unfortunately, did not have any access to education during her time. Ammachi, however, was a strong woman and she worked hard to provide you with great education. Soon enough, you became Ms Komathy; the English teacher whom everyone in Chavakachcheri loved very much.

Amma, you always encouraged me to work hard to achieve big things and I have emulated this with my girls too. I remember when you visited the UK and stayed with me and my family. It was the first time you had met my children and I was so grateful for the time you spent getting to know them. We were able to take a lovely picture together, which is now hanging in my living room. It brings me the most happiness seeing your smiling face every day.

Unfortunately, I was not able to see you or be with you on your last days but I want to thank you for giving us so much joy and peace over the past thirty years. I am so proud to call you my Amma and I will love you forever.

Vasanthi Jeyapalan – Daughter

Ammama even though we didn't spend much time together, you will always checked in on us whenever possible and sent us birthday cards every year. We love you and miss you and your memory will always stay with us.

**Nishani Jeyapalan, Shivani Jeyapalan
(Grand daughters)**

To My beloved Mom

We are nine siblings and I was born as number six in the family. I could remember few things from my childhood. When I was four, I used to follow your English classes and sit beside you in the classroom at Driberg College, Chavakachcheri. I was not allowed to talk while you were teaching even though it was boring and hard for me I had to obey that. I remember answering to your questions that I was not supposed to. I still remember your strict look at me when I did that. It is funny to think about it now. I am thankful Amma that you taught me how to behave. Being with you while you were teaching your students in elocution and drama was fun and that lit up my interest in elocution. At home, you trained us in elocution and my eldest sister and I were good and won prizes. I remember how proud you were of us. I remember all the rehearsals where we had to present the poems/speeches to dad so that we could get rid of the nervousness. I listened and learnt to control myself by being with you.

I started my schooling at the age of five and as you know, I was not very keen in schooling. You used to say that I was very quiet among the siblings and very practical oriented. I joined St. John's College because of you mom. Thank you mom for that as going to SJC gave me so many opportunities to show my talents. My eldest brother was very popular at SJC and you used tell me that I have to be like him at school. I could have done better in studies other than that I think I matched him in other achievements. I remember you and my sisters were at the prize giving at St. John's College when I won many colours and I still remember how proud mother you were at that ceremony. You proudly said, "He is my son" when the lady sat beside you was wondering. Yes, Amma

you were delighted to see that your boys made some wonderful records at SJC.

I left Sri Lanka at the age of twenty to Norway. I met Vathana because of you Amma, thank you. You always talked very warm about her when she was your student and you were very proud of her. Thank you for treating her as one of us. Vathana and I enjoyed being with you at our temple thiruvila. For the past five years, I was visiting you and the first thing you asked was "Where is Vathana?" then you will ask all about my brothers in Norway and so on. You insisted me to visit Vasanthi akka and Jeyam Athan as much as I could. You taught me to stick together with the siblings as much I could. You were very particular about my mother in law asking whether I am nice to her.

It is so sad that I was not with you in the last days of your life. Sorry for that mom. I did what I could mom, and because of the pandemic I couldn't visit you as much as I liked to. However, I was very confident that you were in good hands when I left you in March 2020, because dad was there to look after you. Appa did his best to look after you mom and I am thankful and extremely proud of my Dad. We did a lot together mom, and you helped me being honest, humble and strong. Thank you mom for being nice to me always and I know you are always there for me. I still hear your voice saying "Poda". Miss you Mom !.

Ever - loving son
Vasanthan

Tribute the Greatest teacher and my dearest mother in law

My Dearest Mamy,

I met you first when I was 12 years old on my sixth grade at J/Chavakachcheri Hindu College. I remember the first day of sixth grade, the classroom 6C was full of enthusiastic girls, there entered Mrs Navaratnam with a kind smile, but still seemed to be strict and she introduced yourself both as our Class teacher and as English teacher. Mamy our relationships started you as my dearest favourite Komathy teacher, me as your student and you continued to be my English and Class teacher from grade six to GCE O/L, which was a crucial period of my life. Although decades have passed since I sat in your class, I still have wonderful memories having you as my teacher. I admired you for your dress sense; you always dressed nicely and had nice collection of sarees. You were the only one who fondly called me as Rupa.

You had command of the classroom that was both gentle but powerful at the same time and you amazingly had total control of every student's attention span even though the class was not populated with perfectly cultivated and well-behaved children; in fact, you got the naughtiest and most mischievous and intelligent girls. I still remember all the punishments we got from you for being mischievous. As the class teacher, you strived relentlessly to lead us towards a special understanding of how much life could be contained in words, you taught us good manners, how to take care of each other and being a good human being. We all loved the way our Komathy teacher guided us.

Your teaching was rooted in a style you had of making every lesson incredibly interesting and profoundly important to each one of us. You truly believed that you could succeed at giving us a working knowledge of the language skills that you strived to teach us, our adult existence would be much easier, much more fulfilling, and much more successful. We had so much fun with you in elocution training where you were very precise and trained us to speak good English. I remember that it was hard to satisfy you, as you never gave up before we were perfect. I still recollect how proud you were when we won the first prize at interschool drama competition doing “Deborah by Shakespeare”, that you tirelessly trained us.

You appointed me as the class monitor, and you made me to take responsibility and lead the class. That was my first step towards leadership, and you amazingly identified my hidden talents and qualities. Mamy! You not only taught me how to bring the excellence to the world but also always motivated and cheered me so that I can do better and be the best. I am extremely grateful for that Mamy!

Then our teacher – student relationship changed gradually into tighter bond as mother-in law and daughter-in-law. You were the truest, dearest, mother-in-law I could ever have asked for. I cannot thank you and mama enough for raising such a kind-hearted man, Vasanthan... He is the biggest gift in my life. I truly feel blessed. You and mama treated me as your daughter, never forgot my birthdays and you always sent me a beautiful card with hand written message “Happy birthday our dearest daughter Vathana?”. So beautiful what more could I ask for?

There is no doubt that you and mama had a beautiful life together and I was amazed to see how much you both loved and cared about each other. I salute you and mama for rising nine children to this level that is not an easy task. I could imagine the enormous selfless effort you both have devoted and I could imagine how much of your life you both sacrificed. Since you left us, I got to know Mama better and I enjoyed listening him many wonderful moments of you both starting from how you met each other and got married, how you led your life together and further how hard you both worked to rise your children whom you always wanted to give the best. Mama is such a wonderful person who has taken care of you alone at this old age and we all owe him so much for giving you the best care he could till the last minute. You were lucky Mamy to have such a wonderful and caring husband.

I still remember my last meeting with you Mamy, in December 2019, when I visited you for a short time. You seemed to be very delighted to see me, suddenly you wanted to come out of the bed that you had not done for some time and sat outside chatting with holding my hands. You touched my heart in so many ways Mamy, your strength and smile even on darker days made me realize how strong you were.

Thank you, Mamy for your dear, sweet love, guidance and care.

I always love you and miss you.

Yours loving student / daughter-in-law

Rupa (Vathana)

எனது அன்பான அம்மாவுக்கு,

அம்மா நீங்கள் என்னை எப்பொழுதும் செல்லமாகப் பாப்பி என்று தான் அழைப்பீர்கள். உங்கள் 9 பிள்ளைகளையும் பிறந்ததிலிருந்து நாம் வெளிநாடு செல்லும் வரை எமக்கு அன்பையும், பண்பையும், அறிவையும் வளர்த்து விட்டீர்கள். நான் உங்களுடன் 19 வருடங்களாக இருந்த நாட்களை மறக்கமுடியாது அம்மா. நாட்டின் நிலைமைகளால் உங்களை விட்டு பிரியும் நிலைமை வந்து என்னை வெளிநாடு அனுப்பி வைத்தீர்கள்.

அம்மா நீங்கள் நோய்வாய்ப்பட்டு ஒரு குறுகிய காலத்திலேயே எங்களை தவிக்கவிட்டு இறைவனடி சேர்ந்து விட்டீர்கள். அந்தக் கடைசி நேரத்தில் உங்களின் அருகில் நின்று உங்களை கவனிக்க முடியவில்லை அம்மா. என்னை மன்னித்து விடுங்கள். அப்பா அருகில் இருந்து உங்களை கடைசிவரை வடிவாக பார்த்தார்கள்.

நீங்கள் எங்களை விட்டு இறைவனடி சேர்ந்தாலும் எப்போதும் உங்களது கடந்தகால நினைவுகள் எங்களுடன் என்றுமே நிலைத்து நிற்கும் அம்மா...

இப்படிக்கு,
உங்கள் இழப்பால் தவிக்கும்,
உங்கள் அன்பு மகன்,
பிரபாகரன்.

எனது அன்பான மாமிக்கு,

அன்பான மாமிக்கு, உங்களுக்கு முதலில் நான் கூறுகிறேன். நீங்கள் உங்கள் பாசமான மகன், பிரபாகரனை எனது கணவனாக தந்ததற்கு. நீங்கள் அவரை எப்பவும் அன்புடன் பாப்பி என அழைப்பீர்கள். நீங்கள் எங்களுடன் அருகாமையில் இல்லாமல் தூர இருந்ததால் உங்களுக்கு செய்ய வேண்டிய கடமைகள் எல்லாவற்றையும் எங்களால் செய்யமுடியவில்லை. நாங்கள் இலங்கை வந்த போதும், நீங்களும் மாமாவும் நோர்வே வந்த போதும் எங்களுடனும், எங்களுடைய பிள்ளைகளுடனும் பாசமாகவும், அமைதியாகவும், சாந்தமாகவும் பழகினீர்கள். உங்களில் எனக்கு பிடித்த குணங்கள் எப்போதும் உங்கள் அமைதியும், சாந்தமும், உங்கள் அறிவும். பிரபாவுடன் நீங்கள் அடிக்கடி தொலைபேசியில் கதைக்கும் பொழுதும் என்னுடனும் சந்தோசமாக கதைப்பீர்கள்.

உங்கள் நினைவுகள் என்றுமே எங்களுடன் நிலைத்து நிற்கும் மாமி.

அன்புடன்,
உங்கள் மருமகள்,
உமா பிரபாகரன்.

The passing of our appamma has been undeniably hard. We cherished her. The distance made it hard to visit, so that's something we wish we had gotten to do more. But your presence was always there. Both you and appappa never forgot our birthdays, and each year we would get a card in your handwriting. We still have them, and every now and then we look at them. And we feel loved, we felt the love. Even if we didn't get the chance to meet so often we talked on the phone, and we also got to visit you in Sri Lanka, and you were able to visit us in Norway. Looking back, we're really glad to have met you. You were a beautiful soul, there was only good in you. And we're happy to know that you lived a good and long life. You may have passed on, but your memories will live on forever. The day you died, a part of our family died. But we will be sure to continue to make you proud. The day you died, Dharmesh started to wear your passing date on his wrists every match he plays. And he still does. He also has your date stuck on his wall. That's how much you meant to us. We have so much to thank you for, especially our dad. But also the big family that we got to be a part of. Thank you for being you, and thank you for loving us the way you did.

Your loving grand Children,
Dharmesh, Janani & Shalini

To my Amma,

The greatest and ever-loving person in my life.

Courage, strength and Ammachi

Who would have imagined that you were going to be the source of a great, big family when you lost your father at the age of 9? I can't even guess of one person in the family struggling with their life. Ammachi, you and Appa gave us the foundation to achieve whatever we wanted in our lives.

How did you do it? Where did you get this courage?

As a father of two, I can't even dream of such an achievement.

I know how you did it, as I was with you for at least 19 years. You were lucky to have Ammachi with you most of your life. No wonder where you got the courage from, The iron lady who lived her life, for you, for us, your children and your grandchildren. Not for herself! I don't have to search for anyone else to find the most respected person in my life, I only, always, get the image of Ammachi.

Appa stood by you all the time and gave you strength. We all know Appa and it was not only a dance on roses.

The children, all were gone

You sent most of us away to be safe and to have a better life, but you sacrificed your comfort. You probably did the right thing but we all suffered, including you, Ammachi and Appa.

We, the children, were all gone! Even though we tried to visit you as often as possible, we still were gone! You suffered a lot without us around you. You used to tell me lately during our

calls that you had everything but a person to sit and talk to you. Most of us were not there, not even to pay our last respect when you left us.

Appa without the leader and the love of his life

Only after you left us we could hear from Appa, how much effort he had to put to reach out to you and to convince you to be his partner. Only he could do that. We all thought that he, as a sportsman, was a strong man. When you left us only, we could see how vulnerable Appa is without you. He almost gave up his life without you. We struggled hard to convince him to continue his life without you. He is doing ok.

We can now see, who the real leader was, of our family.

The Smart, Classy teacher and mum

Most people know us Komathy teacher's children. When you left us, we could see how all your students took part in the grief in the social media and in-person. When you were teaching me your favourite subject English, you were as strict as with any other of your students and sometimes even with a stick in your hand. You taught each of us nine children, how to dress smartly and to behave respectfully. We were so lucky to have you as a teacher, not only as our mum.

The soft mum who gave me birth once but gave me more than one life

You struggled to bring up nine children while dad commuted weekly. With the help of Ammachi and our close neighbors, you did your best all the time. Appa was strict and at times hard, but you were always there to comfort and care.

As Tamils, We went through many hardships and forcefully separated from you in young age but thanks to you Amma, that I am still alive. Lately you always asked when we were retuning back to Chavakachcheri and I could feel each time how much you missed us as we missed you.

I am so sorry for not being with you more than I did but you will be always with me in my heart.

I will always thank God to have given me the best mother I ever could ask for.

Yours,
Shantha

Appamma,

Even though I was born and raised as far away from Sri Lanka as I was, I had the privilege to meet my Appamma several times. She was a kind and loving woman who loved her family dearly, and was loved back by everyone too. Raising 9 children under difficult circumstances must have been very challenging, but they all turned out to do great things for themselves and create beautiful new families. This says a lot about her and who she was, and I will forever be proud to call her my Appamma.

Heerthan Shanthan

My grand parents

I remember my first time in Jaffna.
The Summer of 2010.
Although it was new environment,
It still felt close to home.

Appappa and Appamma met me with love
from my very first encounter.
They spoiled me with good food
and offered to do fun activities.

My favorite memory of my grandparents
is when we played football outside the house.
Although Appamma wasn't as involved,
she always made sure that we were okay.

Another good memory of my grandparents
was when I attended one of the temple-festivals.
It was a great to see how kind and respectful
my grandparents were towards friends and family.

My time at Appappa and Appamma's home
has helped me learn more about Tamil culture.
It has made me a more kind-hearted person
and I will forever be grateful for this experience.

Dear Appamma,

The last time I visited you
was three years ago.
Although it was some time ago,
I still remember the good memories

I remember one of our conversations
outside the house, in the brown
wooden chairs with Tommy close by.
I remember that during our conversation,
you were always so kind and considerate.
You always asked me if I was doing well
or if I needed anything. You also advised
me to work hard and study well. You always
put others well-being in front of yours.
It is one of the many things that made me
appreciate you so much more.

You will forever be remembered as a kind,
warm - hearted and compassionate person.
You will forever be in our hearts

Love,
Seyon

அம்மா என் செல்ல அம்மா,

பாசம் கொண்டு தினம் அழைக்கும் குரல் எங்கே
நேசம் கொண்டு நாளும் கண்ட முகம் எங்கே
தேசம் கடந்து நாம் வாழ்ந்தாலும் எமக்கு
வாசம் குன்றா நல்வாழ்வு தந்தீரே அம்மா

வீசும் தென்றலாய் ஒளியூட்டி நின்றீர்
பேசும் வார்த்தைகளில் அற்புதம் கண்டோம்
சுவாசம் நின்றதை நம்பமுடியவில்லை

பள்ளி சென்று படித்து வந்ததும் உந்தனொடு
படுத்து உறங்கி விழித்ததும் உந்தனொடு
பாதி வழி வந்து பக்குவமாய் கூட்டி வந்திடுவீர்

பொறுப்புடன் நீ உதிர்ந்திட்ட வார்த்தைகள்
சிறப்புடன் நாம் வாழ வழிகாட்டி நின்றன
விருப்புடன் நாம் கேட்டதை எல்லாம்
மனத்துடன் வாங்கித் தந்து மகிழ்விப்பீர்

அம்மாவோடு உடனிருந்த காலங்கள்
ஏற்றம் பெற இனிய பொற்காலங்கள்
இனி என்றுதான் வந்திடும் அந்த நாட்கள்

அம்மாவின் இனிய ஆத்மா இறைவன் திருவடிகளைச்
சென்றடைய தினமும் வேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

அன்பின்,
ரூபன் (மகன்)
குடும்பத்தினர்.

விளையாட்டு என்பது பலரையும் ஒன்றிணைக்கும் பண்புள்ளது. அந்தவகையில், திரு. திருமதி நவரத்தினம் குடும்பத்துடன் எனக்குள்ள ஈர்ப்பு பல வருடங்களாகவே இருந்தது. எனக்கு முதன் முதலாக அறிமுகமானவர் தான் கோமதி டீச்சர் என பலராலும் அழைக்கப்படும் இந்துக்கல்லூரியின் ஆங்கில ஆசிரியை நவரத்தினம் ரீச்சர் ஆகும். அனைத்து மாணவர்களுடனும் பாசத்துடனும், நாகரீகமாகவும் பழகும் போக்கு எனக்கு நன்றாகவே பிடித்திருந்தது. அதனால் தானோ என்னவோ அவர்களின் வீட்டிற்குச் சென்று ரூபன் தொடக்கம் வசந்தன் வரை அன்பாக பழகும் வாய்ப்பை ஆண்டவன் எனக்கு கொடுத்திருந்தான். கிரிக்கெட் கழகமொன்றை நான் நடாத்திய போது அவர்களின் குடும்ப அங்கத்தவர்கள் என்னோடு இணைந்து விளையாடியதை நான் மறக்கவே மாட்டேன். இந்த உறவு கோமதி ஆசிரியை அவர்களால் தான் ஏற்பட்டது. 2013ஆம் ஆண்டு நான் இலங்கை சென்றபோது அவர்களின் வீடுதேடி சென்று சந்தித்து கதைத்துள்ளேன். அப்போது தான் பார்த்து விட்ட நிகழ்வு என் மனதை நெகிழ வைத்தது. கண்டிப்பிற்கு பெயர் போன கோமதி ஆசிரியையின் கணவர் மிகவும் அன்பாக ஆசிரியையை நடத்திய விதம் மெய் சிலிரக்க வைத்தது. இப்படியும் அன்பாக பழகும் குடும்பத் தலைமகள் உள்ளனரா என ஆச்சரியப்பட்டேன். ஆசிரியையின் மறைவிற்கு எனது அனுதாபங்களைத் தெரிவிக்கும் வேளையில் எங்களது குடும்ப நண்பர்களாகவே கோமதி ஆசிரியையின் குடும்பத்தை எண்ணி பெருமிதம் கொள்கின்றேன்.

மனோகரன் மயிலுப்பிள்ளை
(மாணவன் - குடும்ப நண்பன்)

கோயிற் குடியிருப்பு

முருகன் பாமாலை

1. அலைபாயுங் கடலோரம் அழகழகாய்
அமர்ந்தவனே அருட் குருவாய் அமர்ந்த குருவே
கலை பாயும் கோயிற்குடியிருப்பில் அமர்ந்த முர்த்தி
காலமெலாம் உன் கழலினையே எண்ணி
நிலையிலா வாழ்வதனை நீங்கி
நின்னடியே சேர வென்று
நேசமுடன் வருகின்ற என் தாய்க்கு
நிலையிலா வீடளித்து விண்ணதனில்
வாழ்வளிக்க விருப்போடு
பதம் போற்றி வேண்டுகின்றோம்.
2. கள்ளிருக்கும் மலர்ச்சோலை
கோயிற் குடியிருப்பில்
வந்தணைந்த வேலவனே
பள்ளி கொள்ளும் வேளையிலும்
உன் பாதமலர் மறவாத பண்பாளி
பாரோர் போற்றி
உள்ளி உறவாடும் உணர்வாகி
அள்ளிக் கொடுக்கும் அன்னைக்கு
புள்ளி மயில் வாகனனே போற்றியே
ஏற்றுகின்றோம் அள்ளி இறைப்பாய் அருள்.
3. கற்றோரும் மற்றோரும்
காதலுடன் பெற்றோரும்
கற்றவரின் மனம் போலக் கசிந்துருக
உற்றாரும் ஊராரும்

ஊன்று கோலென்று அற்றோம்
 என்று அரற்றி நிற்க
 பற்றோடுன் பாதம் பணிந்தே
 பண்போடு வாழ்ந்த அன்னை
 பற்றினான் பற்றற்றான் பற்றை
 சற்றேனும் தயங்காது
 சண்முகனே சுகமளித்து
 நற்பேறு காட்டுவாய் நயந்து.

4. கொஞ்சு தமிழோடுன்
 கேயிலெல்லாம்
 சுற்றி வந்தாள் தஞ்சமென்று
 வந்தவர்க்குத் தாயானாள்
 விஞ்சு புகழ் வந்தபோதும்
 வீறாப்புக் கொள்ளாத விவேகி
 விருப்போடு பிறர்க்குதவும்
 வேட்கை அவள்
 பிஞ்சு மனங்களோடும் பெருமையுடன்
 பேசுவாள் நீங்கள் விஞ்சு புகழ்
 பெற வேண்டுமென்றே
 நெஞ்சருகி வேண்டுகின்றோம்
 நெடுமாலின் மருகனே
 அஞ்சேலென்றவரை
 அரவணைப்பாய் நயந்து.

5. மாடுண்டு வீடுண்டு
 மக்களுண்டென்று
 மதிமயங்கிக் கேடுற்று வாழாது
 கேண்மையுடன்
 பீடுற்று வாழ்ந்த போராளி

பெருமையுடன்
நீடுற்று வாழ்ந்த நெறியாளி
கூடி மகிழ்ந்துண்ணும் கொள்கையாளி
தன்னை நாடி வருவோர்க்கென்றும்
நயமளிப்பாள் நயந்து
ஆடமயிலேறும் ஆறுமுகனே
அரவணைப்பாய் அருள் கூடும்
அடியார் கூட்டத்துள் வைத்து.

6. விரைவாகப் போகும் இந்த
விஞ்ஞான உலகத்தில் விறலாகி
நிற்பவர் தாம் எத்தனையோ?
வரைபோல உயர்ந்து வாழ்தாலும்
வறியோர்க்கு வழங்கியே
மகிழ்பவர்கள் எத்தனை பேர் ?
தரைபோலத் தம்மைத் தகர்ப்பவரையும்
தயவாய் தாங்கித் தயவு காக்கும்
கரையிலா விசாலாட்ஷி என்னும்
நம் தாய்க்கு கந்தனே காட்டுவாய்
நற்பேறு.

கந்த சஷ்டி கவசம்

காப்பு

நேர்சை வண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம், நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையும் கைகூடும், நிமலர் அருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வண்பா

அமரர் இடர்தீர் அமரம் புரிந்த
குமரன்அடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மையல் நடனஞ் செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில் வேலால் எனைக் காக்கவென் றுபந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக

(10)

வாசவன் மருகா வருக வருக
நேயக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரவண பவச ரரரர ரரர
ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரவண வீரா நமோ நம
நிபவ சரவண நிறநிற நிறென

(20)

வசர வணபவ வருக வருக
 அசுரர் குடி கெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை யாளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாச அங்குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் சௌவும்
 உய்யளி சௌவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் சௌவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்

(30)

சண்முகன் தீயும் தனியளி யவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன் தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல் பூஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்

(40)

முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நற் சீராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுடிந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண

(50)

ரரரர ரரரர ரரரர ரரர

ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி

டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு

டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு

விந்து விந்து மயிலோன் விந்து

முந்து முந்து முருகவேள் முந்து

என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ

மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்

லாலா லாலா லாலா வேசமும்

லீலா லீலா லீலா வினோதனென்

(60)

றுன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்

என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க

என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க

பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க

அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க

பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க

கதிர்வே லிரண்டும் கண்ணினைக் காக்க

விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க

நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க

பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க

(70)

முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க

செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க

கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க

என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க

மார்க்பை இரத்தன வடிவேல் காக்க

சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க

வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க

பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க

அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க

பமுபதி னாறும் பருவேல் காக்க

(80)

வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிர லடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க

(90)

முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா னாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்மெனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பக றன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிரு டன்னில் அனையவேல் காக்க

(100)

ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமத நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியி னோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சுனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்ல புதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்

(110)

கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரம ராக்கதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபுச் சை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்

(120)

பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டிய பாவையும் ஒட்டிய செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட

(130)

அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிகெட் டோடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு கால்கை முறிய
 கட்டு கட்டு கதிறக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்

(140)

பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஓடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந் தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் யூான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துயர் அங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்

(150)

சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரேழு உலகமும் எனக்கு உறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்

(160)

உன்னைத் துதிக்க உன்றிரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா ! குகனே! கதிர்வே லவனே!
 கார்த்திகை மைந்தா! கடம்பா! கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா!
 தணிகா சலனே! சங்கரன் புதல்வா!

(170)

கதிர்காமத் துறை கதிர்வேல் முருகா!
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமாரா!
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா!
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல் வராயா!
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே!
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை

(180)

நேயமுடன் யான் நெற்றியி லணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்

(190)

வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்பது உன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளை யென்று அன்பாய்ப் பிரியம் அளித்து
 மைந்தன் என்மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சம் என்று அடியர் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய

(200)

பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
ஆசாரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
நேசமுடன் ஒரு நினைவது ஆகிக்
கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனைச்
சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
ஓதியே செபித்து உகந்து நீறணிய
அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
திசைமன்னர் எண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்

(210)

மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
எந்த நாளும் ஈரெட்டா வாழ்வர்
கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
வழியாக் காண மெய்யாய் விளங்கும்
விழியால் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி

(220)

அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாகச்
சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
குருபரன் பழனிக் குன்றினில் இருக்கும்
சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
எனைத் தடுத்த தாட்கொள என்றன துள்ளம்
மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி

(230)

திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
வெட்சி புனையும் வேலே போற்றி
உயர்கிரி கனக சபைக்கோர் அரசே
மயில் நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவலும்
சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்.

(238)

சகலகலாவல்லிமலை

சரஸ்வதி துதி

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விற்கும் என்னம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாள் என்னுள்ளத்தின் உள்ளே
இருப்பளிங்கு வாரா திடர்.

1. வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளை யுள்ளத்
தண்டாமரைக்குத் தகாது கொலோ
சக மேழுமளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான் பித்தாக
வுண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவை கொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.
2. நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய்
பங்கயாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே
கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
காடும் சுமக்கும் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

3. அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ் தெள்ளமு
தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங் கொண்டுதெள்ளி
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே.
4. தூக்கும் பனுவற்றுறை தோய்ந்த
கல்வியும் சொற்சுவை தோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
வாய்வடநிற்கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும்
தொண்டர் செந்நாவினின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே
சகல கலாவல்லியே.
5. பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
பாதபங் கேருமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்ன
நெடுந் தாட்கமலத்
தஞ்சத் துவசமுயர்த்தோன் செந்
நாவு மகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத்திருந்தாய்
சகல கலாவல்லியே.
6. பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்
காயெழு தாமரையும்
விண்ணும் புவியும் புனலுங்
கனலும் வெங்காலுமன்பர்
கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய்
சகல கலாவல்லியே.

8. சொல்விற்பனமும் அவதானமுங்
கவி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்வாய்
நளி னாசனஞ் சேர்
செல்விக்கரிதன் றொருகால
முஞ்சிதையாமை நல்கும்
கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேறே
சகல கலாவல்லியே.
- 9 சொற்கும் பொருட்கு முயிராம் மெய்ஞ்
ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்
நிலத்தோய் புழைக்கை
நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ
டரசன்ன நாணநடை
கற்கும் பதாம் புயத்தாளே
சகல கலாவல்லியே.
10. மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண்டளவிற் பணியச் செய்வாய்
படைப்போன் முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம் பல்கோடி யுண்டேனும்
விளம்பிலுன் போல்
கண்கண்ட தெய்வமுளதோ
சகல கலாவல்லியே.

அபிராமி துதி

திருச்சிற்றம்பலம்

பூத்தவ னேபுவ னம்பதி னான்கையும் பூத்தவண்ணம்
காத்தவ னேபின் கரந்தவ னேகறைக் கண்டனுக்கு
மூத்தவ னேயென்றும் மூவா முகுந்தற் கிளையவளே
மாத்தவ னேயுன்னை யன்றிமற் றோர்தெய்வம் வந்திப்பதே.

மணியே மணியி னொளியே யளிநு மணிபுனைந்த
வணியே யணியு மணிக்கழ கேயனு காதுவர்க்குப்
பிணியே பிணிக்கு மருந்தே அமரர் பெருவிருந்தே
பணியே னொருவரை நிற்பத்ம பாதம் பணிந்தபின்னே.

நாயகி நான்முகி நாரா யணிகை நளின்பஞ்ச
சாயகி சாம்பவி சங்கரி சாமளை சாதிநச்சு
வாயகி மாலினி வாராகி சூலினி மாதங்கியென்று
ஆயகி யாதி யுடையாள் சரணம் அரணமக்கே.

தனந்தரும் கல்விதரும் ஒருநாளுந் தளர் வறியா
மனந்தரும் தெய்வ வடிவுந்தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனந்தரும் நல்லன எல்லாந்தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக் கண்களே.

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராம வல்லியை அண்டமெல்லாம்
பூத்தாளை மாதுளம் பூநிறத் தாளைய் புவியடங்கக்
காத்தாளை ஐங்கணை பாசாங் குசமும் கரும்பும் அங்கை
சேர்த்தாளை முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க் கொரு தீங்கில்லையே.

சத்தியாய் விந்து சத்தி யாய்மனோன் மணிதா னாகி
ஒத்துறு மகேசை யாகி யுமைதிரு வாணி யாகி
வாயகி மாலினி வராகி சூலினி மாதங்கியென்
றாயகி யாதியுடையாள் சரணம் அரணமக்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்றி நூல்கிண்டறாம்

எமது இல்லத்தரசி

அமரர் கோமதி அம்மா நவரத்தினம் அவர்கள்
இறைவனடி சேர்ந்த செய்தி கேட்டு
உடன் வந்து ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும்,
அன்னாரின் இறுதிக்கிரியைகளை முறைப்படி நடாத்த
உதவியவர்களுக்கும், முக்கியமாக நாகராசா
அவர்களுக்கும், மேலும் எமது அன்பிற்குரிய
வசந்தா அக்கா, கமலா அக்கா அவர்களுக்கும்,
ஸ்ரீ முருகன் சனசமூக நிலையத்தினருக்கும்,
ஸ்ரீ முருகன் விளையாட்டுக் கழகத்தினருக்கும்,
கண்ணீர் அஞ்சலிகள், மலர் மாலைகள் மூலம் இறுதி
வணக்கம் செலுத்தியவர்களுக்கும், தொலைபேசி மூலம்
ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும், மருத்துவ உதவிகளைச்
செய்த டாக்டர் அருளானந்தம் மற்றும் அம்பிகா மருத்துவ
சாலையினருக்கும், நீண்ட காலமாக கோமதி அம்மாவைக்
கண்ணும் கருத்துமாக பராமரித்த வசந்தமலரிற்கும்,
இந்நூலினை உருவாக்கம் செய்ய உதவிய
ஆசிரியர் திரு.க.தர்மராசா அவர்களுக்கும்,
திருமதி ரூபவதனா வசந்தன் அவர்களுக்கும்
மற்றும் இன்றைய ஆத்மசாந்திப் பிரார்த்தனையில்
கலந்துகொண்டவர்களுக்கும்
எமது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

“காலத்தினால் செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
நூலத்தின் மாணப் வயரிது”

இங்ஙனம்,
குடும்பத்தினர்

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்து
எது நடக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கிறது
எது நடக்க இறக்கிறதோ
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்வழியையே அமைத இழந்தாய்
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
அதை நீ இழப்பதற்கு.
எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்
அது வீணாகுவதற்கு.
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது
எதை கொடுத்தாயோ
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்வழியையோ
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொருநாளே அது உன்வழியையாகும்.
இதுவே உலக நியதியும்,
எனது படைப்பின் சாராம்சமும்.

-பகவான் பரீ கிருஷ்ணர்-